

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia — równocześnie traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1920 r. w przedmiocie utworzenia Urzędu Emigracyjnego przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. № 39 poz. 232).

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

874.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 4 października 1924 r.

o utworzeniu samoistnej gminy administracyjnej Łodyna—Nowa w powiecie Kamionka—Strumiłowa.

Na zasadzie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Ze związku gminy Nahorce-Małe wyłącza się przysiółek Łodynę—Nową i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Łodyna—Nowa z siedzibą własnego zarządu gminnego w Łodynie—Nowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1925 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

875.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 20 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zmiany maksymalnych norm podatku miejskiego od towarów, przywożonych drogami żelaznymi

Na podstawie ustępu 1 art. 12-go ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Do maksymalnych norm podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznymi do miast, oznaczonych w § 9 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 317) wprowadza się następujące zmiany:

I) podatek miejski w żadnym razie nie może być wyższy od opłaty kolejowej, pobieranej za przewóz towarów,

II) podatek od towarów, przywożonych z odległości nie dalszej niż 20 klm. nie może przewyższać połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 klm.,

III) od ładunków poniżej wymienionych podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać na kolejach normalnotorowych i kolejkach dojazdowych opłaty przewozowej za odległość 5 klm.:

- 1) kasza krajowa i otręby,
- 2) pasza, trawa, siano, słoma, plewy,
- 3) jaja,
- 4) masa drzewna i celuloza, budulec obrobiony,
- 5) żelazo i stal surowa, blacha do krycia dachów.

IV) od ładunków poniżej wymienionych podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać na kolejach normalnotorowych i kolejkach dojazdowych połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 klm.:

- 1) zboże w ziarnie, mąka zbożowa, chleb i suchary z chleba,
- 2) mleko i jego przetwory (nabiał),
- 3) zwierzęta domowe żywe,
- 4) ziemniaki świeże, buraki cukrowe, jarzyny i warzywa,
- 5) budulec drzewny nieobrobiony, drzewo celulozowe,
- 6) karpina,
- 7) drzewo opałowe,
- 8) rudy, żużle i szlaka,
- 9) szmelc,
- 10) wapień, dolomit palone oraz wapno,
- 11) smoła węglowa, surowa i preparowana,
- 12) cegły i dachówki,
- 13) piasek, żwir i glina,
- 14) kamienie i minerały surowe i z gruba obrobione,
- 15) szkło mielone,
- 16) masa kamienna,
- 17) cement,
- 18) nawozy sztuczne i naturalne.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

876.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 14 października 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie praw i obowiązków kobiet, karmiących obce niemowlęta,

Na podstawie art. 2 p. 3 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z d. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) w związku z § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 18 stycznia 1924 r.

w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 9, poz. 86), oraz na podstawie art. 24 ustawy z d. 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) zarządza się co następuje:

§ 1. Kobieta (karmicielka, mamka) może rozpocząć karmienie piersią obcego niemowlęcia w domu jego rodziców lub opiekujących się niem osobą jedynie na podstawie świadectwa zdrowia, wydanego przez uprawnionego do praktyki lekarza, o ile przytem nie doznaje uszczerbku w naturalnem karmieniu własne dziecko, którego karmicielka nie może przestać karmić przed upływem pierwszych sześciu miesięcy życia.

Świadectwo to karmicielka przedstawia celem rejestracji właściwej władzy sanitarnej.

§ 2. Nie można powierzać karmicielce zdrowej do karmienia piersią niemowlęcia obarczonego kiłą. Niemowle winno być zbadane przez lekarza.

§ 3. Świadectwo lekarskie (§ 1) winno zawierać:

- 1) nazwisko i imię karmicielki,
- 2) jej wiek,
- 3) datę ostatniego porodu,
- 4) stwierdzenie dostatecznej ilości pokarmu,
- 5) dane o stanie zdrowia niemowlęcia karmicielki, względnie o przyczynie jego zgonu,
- 6) stwierdzenie, że karmicielka nie cierpi na żadną chorobę zakaźną, szczególnie zaś na gruźlicę, kiłę, rzeżączkę, jaglicę lub świerzbę,
- 7) miejsce wydania i datę oraz
- 8) podpis lekarza.

§ 4. Karmicielka, ubiegająca się o prawo przyjmowania niemowląt na karmienie piersią w swym domu, winna uzyskać zezwolenie właściwej władzy sanitarnej, które będzie wydane z zachowaniem warunków § 1, oraz o ile:

- 1) karmicielka nie jest zajęta pracą zarobkową poza domem, uniemożliwiającą jej prawidłowe karmienie;
- 2) karmi piersią nie więcej niż jedno własne dziecko;
- 3) nie zdarzył się u niej podejrzaný wypadek śmierci niemowlęcia;
- 4) warunki higieniczne mieszkania są zadawalniające (w szczególności jeżeli mieszkanie nie jest przeludnione, nie mieści się w suterrenach, nie uprawia się w niem rzemiosła szkodliwego dla zdrowia niemowlęcia i t. d.);
- 5) nikt z jej domowników nie cierpi na chorobę zakaźną.

§ 5. Pozwolenie to władzy sanitarnej powinno być cofnięte w razie ustania warunków, nieodzownych do jego otrzymania, przede wszystkim w razie stwierdzenia w tym czasie u zawodowej karmicielki kiły.

Może też pozwolenie to być cofnięte, o ile:

- 1) karmicielka nie spełnia należycie swych obowiązków;
- 2) nie stosuje się do zleceń kontroli higieniczno-lekarskiej;

3) dziecko karmione nie rozwija się normalnie, traci na wadze, mizernieje i t. d.

§ 6. Karmicielka, przyjmująca niemowlę na karmienie, winna przez czas karmienia niemowlęcia przedstawiać je w oznaczonych przez władzę sanitarną odstępach czasu Stacji Opieki nad dziećmi lub innej instytucji, wskazanej przez powyższą władzę.

§ 7. Kobieta, przyjmująca niemowlę na karmienie, obowiązana jest bezzwłocznie zawiadomić właściwą władzę sanitarną o każdym wypadku poważniejszej choroby niemowlęcia i oddania go do szpitala lub do innych osób, jakoteż o śmierci niemowlęcia.

§ 8. Kobieta, trudniąca się zawodowo przyjmowaniem do swego domu niemowląt w celu sztucznego karmienia („na garnuszek”) podlega przepisom niniejszego rozporządzenia, a w szczególności nie może trudnić się sztucznym karmieniem bez zezwolenia właściwej władzy sanitarnej.

Do kobiet, trudniących się zawodowo przyjmowaniem dzieci w celu sztucznego ich karmienia, nie ma zastosowania p. 2 § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Karze, przewidzianej w art. 25 ustawy z d. 25.7.19 w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. U. R. P. № 67/19 poz. 402) ulegnie:

- 1) karmicielka, winna niezachowania przepisów, zawartych w § 1 ust. 2, § 4, 6, 7 i 8;
- 2) osoba, przyjmująca karmicielkę, względnie oddająca jej dziecko na karmienie winna niezachowania przepisów, zawartych w § 1 ust. 1 oraz § 2.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

877.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 15 października 1924 r.

w sprawie przerachowania na złote sum pieniężnych, przewidzianych jako kary administracyjne w przepisach i ustawach normujących stosunek służbowy funkcjonariuszów poczt, telegrafów i telefonów.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34 poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Stosowaną zgodnie z art. 118 i 120 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) względem funkcjonariuszów poczt, telegrafów i telefonów, a przewidzianą w art. 33 p. b. Tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych z dnia